

25. ročník konference: „Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva“ MEDLOV 2023

TESPO engineering s.r.o.: Ing. Radek Strnad

Obsah:

30. výročí značky TESPO

25. výročí konference „Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva“

1. Úvod:

Jak je psáno v úvodu mého příspěvku, v letošním roce slavíme dvě významná výročí: **30 let od vzniku značky TESPO (TESPO engineering)** a také slavíme **jubilejní 25. ročník konference „Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva“**.

Tento můj příspěvek proto nebude, jako obvykle, o prezentaci těch nejúžasnějších řešení různých zapeklitých technických problémů v energetice, která umíme v naší firmě vymyslet. Chtěl bych především zavzpomínat na zajímavé a možná i trochu divoké časy devadesátek, kdy jsme založili firmu TESPO Brno (následně TESPO engineering). A aby nepřišel zkrátka ani druhý oslavenec, tedy odborná konference „Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva“, zavzpomínám také na její vznik a především (ale nejenom) na její první ročník (rok 1998), který se odehrál na zámku Hrubá Skála a poté byl přesunut do objektů hotelu Lázně Sedmihorky.

Povídání o historii značky TESPO (TESPO engineering) a historii konference se budou vzájemně doplňovat a navazovat na sebe. Budu se snažit vše uvádět přehledně tak, aby se v tomto dokázal orientovat i neznalý čtenář.

2. Značka TESPO

Léta 1989 - 1993

Radek Strnad a Zdeněk Horák (spolumajitelé TESPO Brno a následně TESPO engineering) v červnu 1989 úspěšně absolvovali VUT v Brně, katedra silnoproudé elektrotechniky. Jako poslední ročník jsme promovali, mimo odborné předměty, také z Marxismu-Leninismu. Určitě není na co být hrdý, ale na technických vysokých školách se tento předmět nebral až tak vážně (alespoň na VUT v Brně tomu tak bylo), ale v dnešní době člověk nikdy neví... Po společné letní dovolené se naše kroky na krátkou dobu rozešly, také proto, že jsme byli jedni z posledních, kteří absolvovali povinnou roční základní vojenskou službu.

Po návratu ze služby v naší armádě, kde jsme si prožili také podzim 1989 (též zajímavé povídání a hlavně životní zkušenosti, ale to je zase úplně jiný příběh), jsme na podzim 1990 nastoupili každý do svého prvního zaměstnání. V té době byly samé státní podniky. Pokud už se státní podnik přetvořil na soukromý, tak většina managementu uložila své „rudé legitimace“ hluboko na dno šuplíků svých pracovních stolů a poněkud neohrabaným způsobem vedla tyto firmy dál.

Toto se nám, mladým absolventům, kteří byli plní elánu, energie a přesvědčení, že „to umíme ze všech nejlépe“, vůbec nelíbilo. A tak jsme oba po svých cestíčkách zkoušeli najít to správné zaměstnání. Až na jaře v roce 1993 se naše cesty zase spojily. Při jedné z mnoha debat jsme došli k názoru, že bude nejlepší si organizovat věci pracovní po svém. A tak v listopadu roku 1993 vznikla firma TESPO Brno s.r.o.

Léta 1993-1995:

Vzhledem k tomu, že jsme založili firmu po asi 3-leté pracovní praxi po studiích, bylo jasné, že stálou klientelu s trvalými vazbami nemáme a musíme si ji teprve vybudovat. Což v době, kdy ještě neexistoval internet a mobilní telefony, nebylo vůbec jednoduché. Jak říká můj, již téměř třicetiletý syn: „Nechápu, jak jste v tom vašem pravěku mohli žít bez internetu a mobilů – to muselo být na sebevraždu...“. Ale na druhé straně soukromé firmy i v našem oboru v této době teprve vznikaly. Věřili jsme, že bude jen otázkou času, než se nám podnikání trochu rozejde – hlavně nic nepokazit.

První tři léta nebyla vůbec jednoduchá. Kancelář v garáži, výdělek ze zakázek, kterých ještě nebylo mnoho, se investoval zpět do nákupu nutné kancelářské techniky pro provoz firmy. Živily nás naše manželky – učitelky a pomáhali také rodiče. A těch ujetých kilometrů od rodičů vypůjčenými auty LADA 1600 a ŠKODA 120 bylo za první tři roky také docela dost. Ale šlo to. Není na co si stěžovat! V roce 1995 jsem dokonce přinesl domů svoji první výplatu, která byla o trochu vyšší, než plat začínající učitelky ZŠ.

Léta 1996 – 1998:

V roce 1996 naše úsilí a naježděné kilometry nepříliš pohodlnými automobily po celé ČR přinesly konečně „očekávané ovoce“.

Ve firmě ČEZ a.s. se prováděly první retrofity energetických jednotek za účelem výrazného snížení emisí uhelných kotlů. Bylo nutné zpřesnit dávkování paliva do mlecích okruhů a tím do spalovacího procesu samotných kotlů. Na elektrárně Tušimice bylo vypsáno výběrové řízení na rekonstrukci stávajících pohonných jednotek řetězových podavačů paliva na prvním ze 4 kotlů, kde regulace rychlosti dopravních řetězů probíhala pomocí nepřesných a nespolehlivých variátorů. Záměr byl dodat nové pohonné jednotky a variátory nahradit frekvenčními měniči. Stávající velké a hmotné kuželočelní převodovky jsme navrhli nahradit mnohem menšími, podstatně lehčími, ale stejně výkonnými planetovými převodovkami. Pro regulaci otáček byly použity frekvenční měniče. Soutěžili jsme s tradičními dodavateli pro energetiku - ŠKODA Praha a ABB (dříve PBS) Brno. Naše technické řešení bylo dost odlišné od zavedených zvyklostí a celková cena díla byla značně nižší (režijní a provozní náklady naší firmy byly zcela jinde, než tomu bylo u našich konkurentů). S jistou dávkou nedůvěry nakonec byla vybrána k realizaci naše firma, protože nekupte to, když je to tak levné...

Musím říct, že každý náš technický návrh a také projekt elektro a MaR byl podroben velmi důkladným, ale přitom korektním a věcným připomínkám Jirky Sloupa (systémový inženýr na ETU) a Petra Parchomenka (správce kotelny a odsíření). Dílo se povedlo a po odstranění drobných vad a nedodělků bylo úspěšně předáno. Dobrá věc se povedla a naše podnikání tímto dostalo nový rozměr. V následujících 3 letech jsme pokračovali v podobných rekonstrukcích na zbylých třech kotlích na ETU II. Poté se v roce 1998 přidala EPRU I (6 kotlů) a EMĚ II (2 kotle). V dalších letech následovala Teplárna Trmice a další elektrárny a teplárny (Třebovice, Opatovice, Písek, Příbram, Strakonice...). Konečně se z nás stali „řádní živitelé svých rodin“, mohli jsme si pořídit firemní vozový park a s díky vrátit rodičům doposud používané „veterány“. Také jsme si mohli dovolit poněkud reprezentativnější kancelářské prostory, než byla garáž, přetvořená na kancelář.

Léta 1998-2001:

U společností vyrábějících elektrickou energii a teplo jsme si v průběhu několika málo let získali důvěru a uznání za dobře odvedenou práci a spolehlivé a seriózní jednání. Stala se z nás odborná firma, která navrhuje a řeší projekty spojené nejenom s pohony a řízením dopravy paliva a jiných materiálů (struska, vápenec atd.), ale také s regulací výkonu čerpadel, ventilátorů a dalších strojů, používaných v elektrárnách, teplárnách a dalších příbuzných oborech (spalovny komunálních odpadů, těžební průmysl).

Protože naší doménou byla realizace zakázek v pohonářské a regulační technice formou „na klíč“, došlo v roce 2001 k rozdělení firmy TESPO Brno s.r.o. a byla založena firma nová **TESPO engineering s.r.o.**, která navázala na realizaci zakázek inženýringového typu z původní firmy TESPO Brno. Do nově vzniklé firmy **TESPO engineering** přešla i většina kolegů, kteří se podíleli na realizaci těchto zakázek.

3. Konference „Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva“

Vznik konference:

Naší doménou bylo také řízení výkonu a optimalizace práce čerpací techniky pomocí měničů frekvence. Díky našemu působení v energetice jsme se někdy v letech 1996-1997 seznámili se zástupci anglické firmy WARMAN – výrobci špičkových kalových čerpadel (dnes součástí koncernu WEIR Minerals), která se používají v hojné míře právě v energetice při čerpání abrazivních materiálů. Sídlo zastoupení této firmy v ČR bylo v Brně. Brzy jsme začali spolupracovat. Tak započaly naše první společné a také úspěšné realizace. Naše poměrně časté pracovní schůzky a debaty vyústily v potřebu prezentovat naše společné realizace v energetice, která byla pro obě naše firmy stěžejním odběratelským oborem.

Ředitelem firmy WARMAN byl v té době Ing. Miroslav Červenka, CSc., velmi příjemný a sympatický starší pán. Také ve firmě již pracoval Ing. Petr Hroch – mladý inženýr, který po odchodu pana Červenky do důchodu a jeho zástupce Libora Ferenčáka na vyšší posty, převzal otěže řízení české pobočky této firmy do svých rukou a pevně je drží doposud.

Po několika obsáhlých debatách jsme se dohodli, že se společně pokusíme uspořádat odbornou konferenci, kde budeme prezentovat ať společně, nebo samostatně realizované, technicky zajímavé zakázky. A tak vznikl v roce 1998 první ročník odborné konference „Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva“.

Od myšlenky k realizaci bylo ale stále daleko. Již dříve jsme se seznámili s Ing. Radimem Adamem, který s námi, coby softwarový inženýr, řešil aplikace měničů frekvence v provozu koksoven v Ostravě. Jeho stále půvabná manželka Petra měla v té době již několik let agenturu pro organizování a pořádání odborných konferencí, kdy zvládla odbavit několik takovýchto akcí za rok. A tak jsme se jednoho krásného dne sešli v Ostravě u dobré večeře a začali plánovat první ročník.

Úkol zněl jasně: konference musí proběhnout v hezkém atraktivním prostředí a za nějaký rozumný peníz. **Tato kritéria splňoval hotel Zámek Hrubá Skála v Českém ráji.** Skutečně úžasné místo.

1. ročník konference „Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva“, rok 1998:

Na podzim 1997 jsme stanovili termín prvního ročníku na třetí středu a čtvrtek v květnu 1998. Na zámku měli volno, takže super, začínáme konferenci pomalu připravovat. S blížícím se termínem se nám všem poněkud zvyšuje tep a hladina adrenalinu v krvi! Není to nakonec příliš velká troufalost v našich 32 létech zorganizovat takovouto konferenci? Přijede vůbec někdo? Asi by měl, když je celý pobyt zdarma... O náklady jsme se podělili s firmou WARMAN. Aby byla konference pro posluchače dostatečně atraktivní, přizvali jsme jako přednášející další firmy z oboru (ŠKODA Praha, PBS Brno – poté ABB, ALSTOM, GE ... a další). Brali jsme toto jako možnost prezentace v odvětví výroby energií a tepla. Když se podělíme o náklady, cena za takovouto prezentaci je velmi zajímavá a přináší podstatně větší efekt, než třeba Mezinárodní strojírenský veletrh. Jak říká klasik „Zkusil jsem obé, nedá se srovnat...“.

Organizace konference byla podstatně složitější než v dnešní době. Internet byl „v plenkách“ a firemní www stránky se nacházely v roce 1997 – 1998 někde v porodnici. Kontakty na investiční techniky, správce zařízení a vedení projekčních a dodavatelských firem, pro které byla a stále je konference určena, se získávaly prostřednictvím osobních setkání a na základě doporučení od známých a přátel. Také program přednášek a dalších aktivit se domlouval převážně na základě osobních setkání. Pozvánky se rozesílaly prostřednictvím doporučených dopisů (pomalu jsme se stávali akcionáři České pošty). Organizace prvních ročníků konference tedy byla časově náročná a naježděných kilometrů služebním vozem bylo hodně. Ale povedlo se. Vše je připraveno, středa a čtvrtek 27. - 28. 5. 1998 je na dostřel!

Vždy na konferenci jezdíme o den dříve, abychom zkontrolovali, jestli je vše v pořádku a také máme ve zvyku předem vyzkoušet audiovizuální techniku. Po našem příjezdu v úterý odpoledne na Zámek Hrubá skála jsme zažili malý šok! Místní energetické firmě se nepovedla výměna starého transformátoru za nový v plánovaném termínu, tudíž na zámku nefungovala elektrická energie – prý „snad zítra, když vše dobře půjde“. Petra nám, po vstřebání této informace, začala pomalu kolabovat a museli jsme ji „oživit“ kapkou dobré valašské slivovičky. Nenechali jsme ji v tom oživování samozřejmě samotnou. Také jsme se chopili číší, trochu jsme roztáhli mozkové cévky a poté začaly padat nápady, jak dál. K zámku patřil tehdy také objekt Lázně Sedmihorky – zde jsme si mohli vyzkoušet audiovizuální techniku. Krom tradičního zpětného projektoru jsme již měli k dispozici dataprojektor napojený na klasický počítač. Naštěstí vše fungovalo „na první dobrou“ a hned bylo veseleji. V zámecké restauraci jsme strávili krásný květnový večer při svíčkách, jen večere byla poněkud studená. Venku bylo stejně horko, tak nám to ani nevadilo. Personál nás ujišťoval, že od středy sedmi hodin ráno elektrika určitě bude k dispozici. Nevím, jestli už trafo jelo, nebo elektriku personál nanosil v noci z lesa v kýblech, ale 1x230V/50Hz bylo u snídaně k dispozici. Začali se sjíždět posluchači, prezentační technika pracovala, jak měla, polévka a řízek s bramborem byly na oběd teplé. Tak super, první ročník konference se rozeběhl a probíhal podle našich plánů a představ.

První den, kdy přednášky skončily mezi 15-16 hodinou, většina posluchačů i přednášejících vyrazila poznávat krásy okolní přírody půvabného Hruboskalska, které je součástí a možná i srdcem Českého ráje. Vycházkou na hrad Valdštejn je možné navštívit několik velmi zajímavých vyhlídkových míst. A také „Adamovo lože“ (ne, není to místo, kde přespávala Petra a Radim Adamovi), kde pobýval pohádkový princ Bajaja se svým kouzelným ořem před rytířskými souboji. Večer nás čekal velmi chutný studený i teplý bufet a pro pobavení přijeli zahrát moji kamarádi, skupina Šveholníci. Tento country večer na nádvoří zámku byl úžasný. V rámci soutěže „Kdo nezpívá – není Čech“ se elektrické kytary chopil Jarda Navrátil z Elektrárny Chvaletice a provedl nás historií českého bigbítu.

Druhý den jsme konferenci ukončili obědem po čtvrtěčném dopoledním přednáškovém programu. První ročník konference **„Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva“** byl za námi. Zúčastnilo se asi 60 posluchačů + asi 20 zástupců přednášejících firem. Všichni byli spokojeni a těšili se na příští rok. Pro nás to byla velká pochvala a motivace pro organizaci dalších ročníků.

Fotodokumentace se nám, bohužel, nedochovala. Fotky se nám někde zatoulaly při stěhování firmy v roce 2001. Tak bych jen krátce vzpomenu několik jmen posluchačů a snad i našich přátel, kteří se až do odchodu do důchodu konference účastnili od prvního ročníku (pokud jsem na někoho zapomněl, tak se omlouvám, už mi není 32 let...): Míra Mařík, Arnošt Neudert (EPRU II), Jiří Sloup, Bohumil Dědouch, Max Straka (ETU II), Jan Novotný, Petr Studnička, Štěpán Kostelník (EPRU I), Jiří Šourek, Břetislav Popelák (EMĚ), Míra Štěpán (BPO Ostrov), Jindra Kulíř, Zdeněk Vlček (ENERGOPROJEKT Praha) a další osobnosti z elektráren a tepláren a projekčních a dodavatelských firem.

2. – 15. ročník konference, léta 1999 – 2012

Povzbuzeni úspěchem z prvního ročníku jsme se hned pustili do organizace a příprav ročníku druhého. Termín byl stejný, tedy opět třetí květnová středa + čtvrtek 1999. Očekávali jsme větší účast než na prvním ročníku. Na doporučení vedení hotelu Zámek Hrubá Skála jsme druhý ročník konference uspořádali v hotelu Lázně Sedmihorky, kde byla k dispozici větší ubytovací kapacita a prostornější přednáškový sál. Tentokrát vše proběhlo bez komplikací. Zúčastnilo se asi 90 posluchačů a dalších 25 zástupců přednášejících firem.

Odborná konference „**Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva**“ si našla pevné místo v termínovém kalendáři. Účast se nám stabilizovala na cca 120 účastnících, což bylo bezva. O přednáškový čas mělo zájem čím dál více firem, které touto formou prezentují svoji práci. Tradiční přednášející a spolupřátelé firmy byly a stále jsou MOSA Solution, BPO Ostrov, TIC Plzeň, EUTIT Mariánské Lázně, později se přidaly PROVYKO, PEWAG, VVUÚ + RSBP Ostrava a další. Tradiční přednášející hosté jsou zástupci firmy ČEZ, a.s. a ÚJV – ENERGOPROJEKT Praha. Od 17. ročníku (rok 2014) se mediálním partnerem konference stal odborný časopis **All for Power** v čele se sympatickým obchodním ředitelem Lukášem Malinským.

V roce 2007 proběhl jubilejní 10. ročník konference. Kromě odborných přednášek se večer koštovalo dobré víno z jižní Moravy pod vedením špičkového someliéra Pavla Chrásta. Víno ke koštu roznášela rozpustilá, spoře oděná děvčata, vyzdobená jako by právě opustila vinohrad. A tak zajímavé povídání Pavla Chrásta o vínku a jihomoravských vinicích nebylo zrovna na pořadu večera... K dobrému vínu se podávalo opečené prasátko. Byla to docela povedená taškařice, viz několik fotografií níže bez komentáře.

Firma TESPO engineering s.r.o., léta 2002 – 2012

Uvedení v život nové firmy TESPO engineering s.r.o. proběhlo hladce a bez komplikací. Vždy majitelé i zaměstnanci dbali na to, aby splnili, co jsme slíbili a občas i s nějakým bonusem navíc. Proto nám naši zákazníci důvěřovali a moc neřešili pod jakou firmou a značkou naše projekty realizujeme. Povedlo se nám tedy velmi rychle navázat na původní TESPO Brno s.r.o.

Od roku 2005 se ve skupině ČEZ začaly připravovat velké projekty – retrofity elektráren Tušimice II a Prunéřov II a také výstavba nového bloku o výkonu 600MW v elektrárně Ledvice. V té době jsme již měli vybudováno dobré jméno v energetice a snažili jsme se do těchto projektů co nejvíce zapojit. Co se týká aplikací a dodávek měničů frekvence, zde nám docela zkomplikovaly život silné nadnárodní koncerny SIEMENS a ABB. Lepší pozici jsme měli v dodávkách pohonů a jejich komponentů pro řetězové podavače a klasické dopravníkové pásy. V letech 2008 – 2012 jsme v rámci retrofitů dodávali pohonné jednotky řetězových podavačů paliva a vynášeců strusky na kotelnách. Společně s firmou SEW jsme navrhovali a instalovali pohony k dopravníkovým pásům a dalším zařízením vnějšího zauhlování. Našimi částmi dodávek byly pružné spojky a také hydrodynamické rozběhové spojky ke strojům větších výkonů. Pro Elektrárnu Mělník jsme pro vyššího dodavatele (BPO Ostrov) navrhovali a dodávali kompletní pohony pásů vnějšího zauhlování EMĚ II, EMĚ III a části Energotrans. Pro naši firmu to bylo příjemné období.

Firma TESPO engineering s.r.o., léta 2013 – 2018: od pohonů ke strojům

Stali jsme se specialistou pro řešení pohonů řetězových podavačů, vynášeců strusky a regulaci jejich výkonů. Často se na nás správci zařízení obraceli také s žádostí o různá konstrukční vylepšení stávajících redlerů pro zvýšení jejich spolehlivosti a životnosti. Posílili jsme proto naši konstrukci a začali jsme v rámci generálních oprav těchto strojů vymýšlet a realizovat jejich různá konstrukční vylepšení (Elektrárny Opatovice a.s. - přechod na spalování uhlí z dolu MIBRAG, Elektrárny Prunéřov I a následně Tušimice, Prunéřov II, Opatovice a další – optimalizace chodu vynášeců strusky, Teplárna Trmice – GO vynášeců strusky....). Od GO, spojených s konstrukční inovací, je již jen malý krůček k výrobě celých strojů. V roce 2013 nás firma Severočeské doly a.s. pozvala do výběrového řízení na dodávku souboru řetězového dopravníku s deskovým uzávěrem drtící linky uhlí na úpravně uhlí Ledvice. Toto výběrové řízení jsme vyhráli a stroje jsme v roce 2014 vyrobili, dodali a společně s technikou SD a.s. uvedli do provozu. Jednalo se o deskový uzávěr pod zásobníkem uhlí a řetězový dopravník

RP 2000, dopravní výkon 250t/h surového uhlí do drtící a třídicí linky. Tento stroj zde pracuje stále a i po téměř 10 letech provozu se nachází v dobrém technickém stavu.

V roce 2015 a 2017 jsme pro firmu PROVYKO s.r.o. vyráběli a dodávali kompletní zauhlovací linku kotlů K6 a K7, výkon 285t/h páry. Vzájemná spolupráce s firmou PROVYKO pokračuje doposud. V letech 2018/2019 jsme vyvíjeli, vyráběli a dodávali talířové podavače uhelného prášku pro dávkování paliva do hořáků kotle ve VEOLIA ČR a.s., Teplárna Karviná s certifikací ATEX (bez nutnosti našeho servisu pracují stále).

Naším významným obchodním partnerem a odběratelem se stala také firma Pražské služby a.s., Spalovna komunálních odpadů Praha-Malešice. Zde se již řadu let staráme o údržbu a servis drapákových jeřábů, které dopravují odpad (palivo) do násypky kotlů spalovny. Dá se říct, že drapákové jeřáby jsou srdcem spalovny. Pokud nepracují, kotle nemají přísun paliva a navíc kolabuje svoz odpadu v Praze. Servisní zásah v případě poruch tedy musí být téměř okamžitý. Tuto naši aktivitu máme „podepřenu“ dlouhodobou servisní smlouvou. V rámci našeho dlouhodobého působení ve spalovně proběhla kompletní rekonstrukce pohonů drapákových jeřábů, regulace rychlosti zdvihu drapáku probíhá prostřednictvím 4Q měniče frekvence s rekuperací energie zpět do sítě při spouštění drapáku. Dále byla provedena revitalizace kabin jeřábníků a další zajímavá technická vylepšení provozu jeřábů. A samozřejmě běžná údržba, včetně předepsaných periodických revizí.

16. – 25. ročník konference, léta 2013 – 2023

Konference a její témata byla stále více „IN“ a ubytovací kapacity v hotelu Lázně Sedmihorky pro nás začaly být na hraně možného. Provozovatel nám nabídl za podobných cenových podmínek přesun do hotelu MEDLOV. Tak trochu s obavami jsme tedy přesunuli konferenci z Českého ráje na Vysočinu. Šestnáctý ročník v roce 2013 byl zároveň prvním ročníkem na Medlově.

Naše obavy z menší účasti se nenaplnily. Na konferenci přijelo 123 posluchačů a 25 účastníků z řad přednášejících. Celkem 150 lidí. To bychom v Sedmihorkách nezvládli. Ubytovací kapacita hotelu MEDLOV je cca 200 lidí, tak máme ještě malou rezervu do následujících let. Takovýto zájem o konferenci nás velmi potěšil.

Rok 2017 - 20. výročí konference, 5. výročí na Medlově: Za těchto okolností nám nezbylo, než zůstat na Medlově natrvalo a jsme za to rádi. V roce 2017 slavila konference své 20. výročí (5. výročí na Medlově). Tomuto odpovídal především volnočasový program po ukončení prvního přednáškového dne. Odpoledne jsme absolvovali velmi zajímavou prohlídku nedalekého biatlonového areálu u Nového Města na Moravě, kde již proběhlo několik světových pohárů v tomto sportu. Šéfové tohoto nádherného sportovního stánku nám sdělili mnoho zajímavého nejen z historie areálu, ale také o vzniku a vývoji biatlonu v ČR. Poté jsme měli možnost si zastřílet profesionálními vzduchovkami na terč (závodí s nimi žáci a dorostenci). A abychom si vyzkoušeli, jaké to je závodit na lyžích a potom si lehnout nebo postavit se se zbraní v ruce vstříc terči a něco trefit, uspořádali jsme pro zájemce z našich řad závod v běhu a střelbě. A co myslíte? Myslím, že nikdo nic. No, nemají to biatlonisté jednoduché.... Večer nás čekalo opečené prasátko, ohňostroj a k dobré náladě nám zahrála cimbálová kapela KAPRIC. Účast 153 účastníků + 34 přednášejících. Ubytovací kapacita hotelu byla využita téměř na 100%. Všem účastníkům zůstala v paměti spousta krásných vzpomínek....

Další léta, která ovlivnila vývoj konference: Pomalu se přesouváme do současnosti. **V březnu 2019 navštívil naši zeměkouli podivný virus jménem COVID 19.** Než zdravotníci zjistili, o co jde, a než se vládní garnitura dohodla, jak této situaci využít, byl květen - tradiční termín konference pryč. Takže 22. ročník v roce 2019 proběhl v hojně účasti 150 účastníků.

(110 posluchačů + 40 přednášejících) a dokonce bez újmy na zdraví. **Zato rok 2020 byl nepříjemný.** Jak říká klasik, „zakázali hrát a zakázali zpívat...“ a také se hromadit na jednom místě! A tak strana a vláda rozhodla – vše bylo zakázáno. Konferenci jsme museli odložit na další rok. Měli jsme alespoň možnost prozkoumat, jak ten covid vlastně funguje. On totiž „dělá bordel“ od podzimu do jara a v létě si jede někam na dovolenou. A začne zase koncem září. Po zjištění tohoto faktu jsme tedy přesunuli termín z tradičního května na září. **Jako jedni z mála pořadatelů jsme zorganizovali konferenci v roce 2021 nikoliv on-line, ale face to face a povedlo se. 23. ročník proběhl 30. 9. – 1. 10. 2021.** Konferenci provázela velmi příjemná a pohodová přátelská atmosféra. Po dvou letech, kdy nebylo možné obdobné akce pořádat, byli všichni účastníci patřičně natěšení na osobní setkání. Bylo o čem povídat, a tak se první den protáhl do pozdních nočních hodin.

Dalším aspektem, který začal konferenci ovlivňovat, bylo plánování přechodu na „zelené“ energie a odklon od spalování uhlí v elektrárnách a teplárnách. Nicméně stále sverpě trváme na názvu „**Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva**“. Tuhá paliva jsou přece také odpady, alternativní paliva vznikající z odpadů a také dřevní štěpka, i když v tomto případě se o ekologii dá s úspěchem pochybovat. Tuhým palivem se dají nazvat i palivové články do jaderných reaktorů. A o tomto všem jsou poslední ročníky konference. Tato témata se budou prolínat i letošním 25. ročníkem.

TESPO engineering s.r.o., léta 2019 – 2023: covid 19, green deal, napadení Ukrajiny Ruskem:

Naše firma TESPO engineering s.r.o. se stala nejen odbornou firmou v oblasti pohonů pro dopravní zařízení, ventilátory a čerpadla, ale stali jsme se také uznávanými výrobci řetězových podavačů, vynášečů strusky a deskových uzávěrů. Především u deskových uzávěrů, kde se soustředíme hlavně na výrobu strojů na míru do extrémních podmínek (vysoké teploty, doprava abrazivních materiálů a jiné), se nám začalo dařit. Vzpomenul bych dodávku 24 kusů deskových uzávěrů pro Elektrárnu Ledvice (GO kotle FK4), uhelné deskové uzávěry pro Elektrárnu Opatovice, Elektrárnu Hodonín a především spolupráci s firmou BEUMER GROUP, která nám umožnila vyvinout deskové uzávěry s teplotní odolností do 800°C – jsou používány v technologii dopravy TAP v cementárnách.

Posledních 5 let prožíváme asi všichni, a to nejenom v energetice, jako na kolotoči. Nejprve COVID 19, společně s covidem přišel z Bruselu GREEN DEAL a nakonec od února 2022 napadení Ukrajiny Ruskem.

COVID 19 se na ročním obratu naší firmy nějak zásadně neprojevil. Realizace zakázek probíhala jako dříve, obchodní a technická jednání prostřednictvím videokonferencí. Naježděných kilometrů bylo určitě méně, silnice prázdné, jízda autem bezpečnější, život se znatelným způsobem zpomalil. Přes všechny trable, které nám COVID 19 přinesl, umožnil nám i trochu víc odpočívat a především nám dal prostor k zefektivnění práce ve firmě.

GREEN DEAL a s ním spojené dotační programy nás vystrašily mnohem více, než covid. Nepříliš promyšlený plán odchodu od uhlí k „zeleným energiím“ prostřednictvím spalování plynu, podpořený různými dotačními programy a nesmyslnými cenami povolenek NOx, které se evidentně vymkly kontrole, zajistil, že od roku 2020 začala jít klasická energetika investičně do útlumu. Do nových strojů se přestalo investovat, poruchy, běžné opravy i generálky kotlů se začaly řešit prostou opravou prostřednictvím servisních firem. Také cena energií, vlivem dotací do zelených energií, se na burzách držela hodně nízko. Klasické elektrárny tedy ani neměly dostatek prostředků na vylepšování svých provozů. Začali jsme tedy řešit otázky, jak dál s naší firmou do dalších let.

Napadení Ukrajiny Ruskem v únoru 2022 nikomu, kdo netrpí nějakým dlouhodobě neléčeným psychickým problémem, nedělá radost. Evropa byla, bohužel, závislá na dodávkách ruského plynu a ropy. Cena těchto komodit na burzách razantně vzrostla a navázala na sebe i cenu elektrické energie. Najednou měli i elektrárenské společnosti zajímavé zisky a investičně začali dohánět to, co jim v předcházejících letech nebylo umožněno.

V roce 2021 jsme dokončovali nasmlouvané zakázky (byl to pro nás ziskově docela příjemný rok) a připravovali se na útlum v energetice v dalších letech. Ale velmi pozitivně se nám rozběhnul i rok 2022. Dodávky nových strojů, dodávky náhradních dílů a další zajímavé inženýringové projekty způsobily, že rok 2022 patřil k nejlepším v historii firmy. Ale válka na Ukrajině mi skutečně radost nedělá!

Závěr:

Uvidíme, co nám přinesou další léta. V dnešní geopolitické situaci si netroufám do budoucna nic odhadovat. Značka **TESPO** letos slaví **30 let** a konference „**Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva**“ čtvrt století.

Chtěl bych tímto poděkovat našim stěžejním obchodním partnerům a to především skupině **ČEZ**, kde ať už napřímo, nebo prostřednictvím vyšších dodavatelů, končí většina našich realizací a také firmám **PROVYKO**, **Pražské služby (Spalovna komunálních odpadů Praha-Malešice)**, **ENERGETIKA Třinec**, **LIBERTY Steel Ostrava**, **BEUMER Group** a **dalším** za přízeň. Velmi si vážíme, že naši nevelkou firmu berete jako rovnocenného obchodního partnera. Já osobně si také opravdu vážím toho, že za těch 30 let fungování naší firmy jsme s mnohými investičními techniky, správci zařízení a projektanty navázali velmi přátelské vztahy a jsme rádi, že se setkáváme nejenom u příležitosti odborných konferencí.

Níže si můžete prohlédnout malou fotogalerii, která je z části věnována historii odborné konference „**Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva**“ a z části historii značky **TESPO**, firmy **TESPO engineering s.r.o.**

FOTOGALERIE:

Konference „Technologie pro elektrárny a teplárny na tuhá paliva“

Fotodokumentace z 1. ročníku konference se, bohužel, nezachovala. Tak alespoň pohledy na hotel Zámek Hrubá Skála

2. – 15. ročník konference v hotelu Lázně Sedmihorky

Před 20 léty: Radek Strnad (TESPO eng.)

Petr Hroch (WARMAN)

Míra Štěpán (BPO Ostrov)

Libor Ferenčák (WARMAN)

Marek Holý (TI Centrum Plzeň)

Pepa Prášek (EUTIT)

Jak to bylo po večerech: *večerní pohoštění*

bar je náš...

Šveholníci...

...a jejich náhradníci

divoké tance...

Rok 2007: 10. výročí konference

MEDLOV: 16. – 25. ročník konference, léta 2013 – 2023

Petr Hroch po 20-ti letech

Zdeněk Vlček (Energoprojekt Praha)

20. ročník konference, MEDLOV 2017:

Volnočasové aktivity v Medlově:

Tak uvidíme co v roce 2023...

TESPO engineering s.r.o., značka TESPO

Začali jsme pohony a frekvenčními měniči

Řetězové podavače paliva, dopravníkové pásy a další stroje zauhlování

Ventilátorové mlýny, vynášče strusky, pohony jeřábů...

Regulace výkonu ventilátorů a čerpadel měniči frekvence

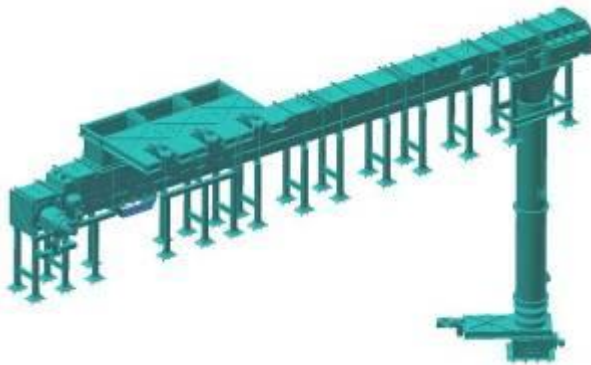

Od pohonů ke strojům

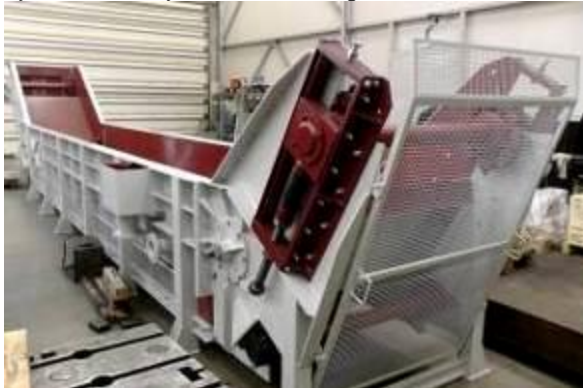
Řetězový podavač R 2000 + deskový uzávěr, výkon 250 t/h surového uhlí: drtící linka na úpravně uhlí Ledvice:

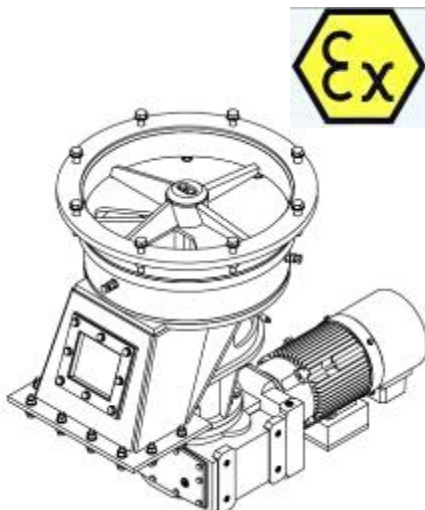
Zauhlovací linka kotlů K6 a K7 (jeden kotel = 3 zauhlovací linky)

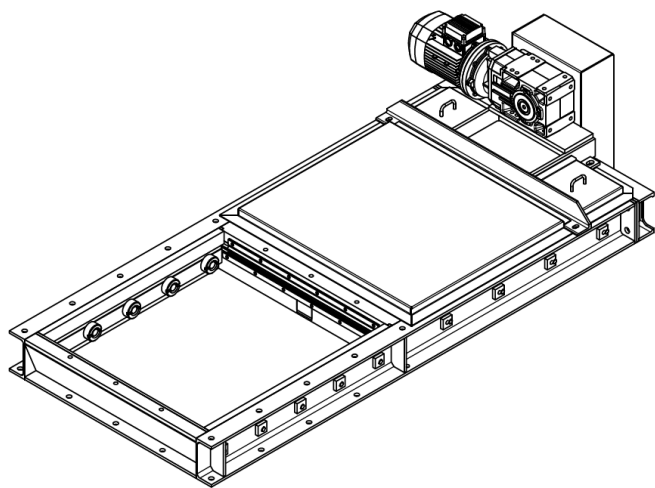
Vynášec strusky – ČEZ, a.s., Teplárna Trmice, kotel K5 a K6

Podavače uhlénoho prášku do hořáků (certifikace ATEX) – VEOLIA ČR, Teplárna Karviná

Uhelné deskové uzávěry (pod zásobníky paliva)

Deskové rychlouzávěry do vysokých teplot až 800°C (pohon pneumatickým / hydraulickým válcem)

Značka TESPO (TESPO engineering): oslava 25. výročí

Děkuji za pozornost
 Ing. Radek Strnad

Kontakty:

www.tespo-eng.cz
strnad@tespo-eng.cz